

het boek ontluisterend.

In de loop van de geschiedenis is Vlaanderen verscheidene keren geconfronteerd geweest met het verlies (van een stuk) van zijn bovenlaag; zijn intellectuele, culturele, academische, politieke en economische elite⁵⁷. Ik vraag mij af of het niet mogelijk is dat de *negatieve genetische selectie* en een gebrek aan voorbeeldfunctie (veroorzaakt door o.a. emigratie) in combinatie met een strenge katholieke opvoeding en bepaalde omgevingsfactoren (zoals het Hof en het Franstalige establishment) niet geleid hebben tot een omgeving waarin het voor Vlaanderen zo moeizaam was om een echte bovenlaag te creëren, die zich dus niet gedraagt als 'évolués'. Het lijkt me de moeite om daarover onderzoek te doen.

Een bovenlaag is belangrijk voor een gemeenschap. Het is de aanvoer voor kennis, invloed, impact, macht, prestige, rijkdom en de creatie van de elite van de volgende generatie (ook via de voorbeeldfunctie). Ofschoon bij mijn weten daarover (nog) geen onderzoek is gebeurd, verklaart het feit dat in Vlaanderen de bovenlaag verscheidene keren (gedeeltelijk) werd onthoofd m.i. minstens voor een stuk waarom Vlamingen veel minder goed hun sterktes kunnen omzetten in (politieke) invloed en macht. Met het verlies van Brussel zal Vlaanderen nogmaals een stuk bovenlaag kwijtspelen.

2.1.4. Er zijn nog andere redenen waarom Vlaanderen in Brussel actief moet blijven en haar betrokkenheid zelfs nog moet verhogen.

Deze redenen kunnen als volgt worden samengevat:

a. Een beter bestuur in Brussel leidt tot minder stadsvlucht en dus minder (taal)druk op de Vlaamse rand.

b. Een grotere invloed van Vlaanderen in Brussel vermindert het risico dat op die niveau's waar de gewesten/gemeenschappen overleggen Vlaanderen in een *één tegen twee* situatie terecht komt.

c. Een grotere invloed van Vlaanderen in Brussel bevordert het harmonische beleid tussen de twee gewesten, vooral dan in de Vlaamse rand.

d. Brussel telt tussen 100.000 en 140.000 Nederlandstaligen en 25.000 studenten in het Nederlandstalig hoger en universitair onderwijs. Welke gemeenschap die pretendeert een eigen identiteit te hebben en zijn eigen weg wil gaan, laat zijn eigen mensen (en zijn hoofdstad) zomaar achter?

d. Brussel is het internationaal podium bij uitstek voor Vlaanderen. Het is strikt genomen de grootste en meest bekende Nederlandstalige stad ter wereld; het grootste podium dat een taal als het Nederlands zich kan bedenken om zich te laten kennen en bruggen te slaan met anderen⁵⁸; kortom Brussel is Vlaanderens venster op de wereld⁵⁹.

e. De Vlaamse diplomatie heeft de mogelijkheid handig gebruik te maken om buitenlandse staatslieden en diplomaten te ontmoeten in de *eigen* achtertuin wanneer deze zich in Brussel bevinden om de internationale instellingen te bezoeken.

f. Het Vlaams onroerend erfgoed van Brussel is van onschatbare waarde voor de eigen identiteit, fierheid en uitstraling van de Vlaamse gemeenschap.

2.1.5. Er zijn een reeks valse argumenten om Brussel los te laten die hier worden weerlegd.

a. Brussel is geen Franstalige stad. De Vlaamse factor in Brussel wordt systematisch onderschat en ver-

keerd ingeschat. Vooreerst kan van het *economische leven* helemaal niet gesteld worden dat dit in Brussel overwegend Franstalig is. Bij de grotere en internationale bedrijven ligt de verhouding Franstaligen/Nederlandstaligen zelfs in het voordeel van deze laatste. Er zijn de ongeveer 230.000 Vlaamse pendelaars, de 25.000 Vlaamse hogeschool en universiteitsstudenten, en al diegenen die zich bedienen van de Vlaamse instellingen voor onderwijs, cultuur, gezondheidszorg en welzijn, of er gaan winkelen. Voor wat het aantal Nederlandstaligen betreft dat in Brussel *woont* is de toestand complexer. Volgens een UCL studie van vorig jaar zou Brussel nog maar 56.000 Nederlandstalige inwoners tellen, amper 5,3 % van de bevolking. Dit onderzoek is niet echt ernstig te noemen. Ieder die de plaatselijke toestand wat kent, weet dat de bronnen die men daartoe gebruikt heeft, zoals rijksregister, belastingaangifte en verkiezingsresultaten, onbetrouwbaar zijn door de sociologische druk op de Vlamingen. Wanneer men bij de verkiezingen zijn stem uitbrengt, dan hebben vele kiezers niet de bedoeling om hun taal- of gemeenschapsaanhorigheid uit te drukken, maar kiest men voor die persoon die men kent of vertrouwt. Deze *kanselierbonus* gaat meestal aan de Nederlandstaligen voorbij omdat zij geen enkele burgemeester en slechts enkele schepenen leveren. Met het feit dat het Nederlandstalig onderwijs ongeveer 20% marktaandeel heeft, houdt die studie al helemaal geen rekening⁶⁰. Bovendien maakt zij graag de gewilde fout dat wie niet-Nederlandstalig is, automatisch Franstalig is. De Franse gemeenschap is zodanig ethnocentristisch dat ze vergeet dat het Frans in Brussel alleen door de nieuwe

57 Ik denk dan aan de afsluiting van de Schelde en de exodus naar de Noordelijke Nederlanden, de godsdienstoorlog, de eerste taalwetten en de exodus van Fransprekende Vlamingen naar Brussel en Wallonië, en de repressie.

58 *Manifest van een Nederlandstalige Brusselaar*, Herman Mennekens, Kurt Deswert en Johan Basiliades, Willemsfonds Brussel, 18 februari 2011.

59 Vergelijk even de internationale relevantie van de AB in Brussel met De Vooruit in Gent. De AB staat 3de gerangschikt in de wereld Pollstar-ranking (gekozen door alle wereldartiesten), na New York en Chicago, en laat de volgende Europese zaal zo'n 10 plaatsen achter zich.

60 Ofschoon vele ouders op eer verklaren dat ze thuis Nederlands spreken.